

Nova odluka - Sršen protiv Hrvatske

Alkotestiranje sudionika prometne nesreće – država nije povrijedila prava podnositeljice

Dana 14. veljače 2019. g. Europski sud za ljudska prava objavio je odluku u predmetu *Sršen protiv Hrvatske* kojom je odbacio zahtjev podnositeljice zahtjeva protiv Republike Hrvatske.

Naime, 1. kolovoza 2007. došlo je do prometne nesreće u kojoj su sudjelovala dva osobna automobila i u kojoj je jedna osoba smrtno stradala. Podnositeljica zahtjeva i njezin suprug nalazili su se u jednom automobilu, a smrtno stradala osoba u drugom. Neposredno nakon nesreće, policijski službenici testirali su podnositeljicu i druge sudionike nesreće na alkohol i o tome su sastavili zapisnike. Za podnositeljicu je bilo navedeno da je vozila automobil.

Podnositeljica je kasnije optužena za kazneno djelo izazivanja prometne nesreće za koje su je domaći sudovi pravomoćno osudili. U kaznenom postupku je kao dokaz korišten zapisnik o ispitivanju prisutnosti alkohola za podnositeljicu koji je sadržavao podatak da je podnositeljica bila vozač automobila i koji je ona dala policiji bez prisustva odvjetnika.

Podnositeljica je pred Europskim sudom za ljudska prava prigovarala da su prilikom testiranja na alkohol policijski službenici od nje pribavili podatak da je sporne večeri ona vozila automobil, a ne njezin suprug, bez da su joj omogućili savjetovanje s odvjetnikom. Tvrđila je da je takvim postupanjem povrijeđen privilegij protiv samooptuživanja, te da je sporni zapisnik o ispitivanju prisutnosti alkohola bio nezakonit dokaz koji je trebao biti izdvojen iz kaznenog spisa predmeta.

U odnosu na pitanje pravne pomoći prilikom provođenja testiranja na alkohol, Sud je primijetio da u trenutku testiranja podnositeljica nije bila formalno uhićena, policija ju nije zadržala niti je što upućivalo da je njezina sloboda djelovanja bila ograničena u mjeri koja bi zahtjevala da joj se već tada omogući pravna pomoć. Podnositeljica nije bila ispitivana o prometnoj nesreći nego je zatečena na mjestu prometne nesreće, a postavila su joj se samo ograničena, rutinska pitanja. O identitetu vozača automobila odgovorila je u javnosti, bez ikakve prisile i vlastitom slobodnom voljom. Uzimajući navedeno u obzir, kao i činjenicu da su cestovni promet i testiranje na alkohol posebno regulirani u praksi Suda i općenito na europskoj razini, Sud je zaključio da nenazočnost odvjetnika prilikom provođenja testiranja nije utjecala na podnositeljicino pravo na pravnu pomoć.

U odnosu na privilegij protiv samooptuživanja, Sud je naglasio da on ne štiti od davanja

inkriminirajućih izjava samih po sebi nego od pribavljanja informacija prisilom ili pod pritiskom. U ovom predmetu nije bilo naznaka bilo kakve prisile ili sankcija u slučaju neodgovaranja na pitanje. Podnositeljica je trebala odgovoriti na jednostavno pitanje – tko je bio vozač automobila – što samo po sebi nije inkriminirajuće. Pouzdanost spornog podatka nije bila upitna niti je podnositeljica ikad zanijekala da je vozila automobil, a u kaznenom postupku je dokazano da je počinila kazneno djelo izazivanja prometne nesreće.

Stoga nije bilo naznaka da podnositeljičina prava nisu bila poštovana time što je podatak da je ona vozila automobil korišten u kaznenom postupku i njezin zahtjev protiv države je u cijelosti odbačen.

Ova odluka je konačna i njome je završen postupak pred Sudom u predmetu *Sršen protiv Hrvatske*. Dostupna je na web stranici Suda (www.echr.coe.int/hudoc) na engleskom jeziku, a nakon prijevoda bit će objavljena na web stranici Ureda zastupnice (www.vlada.hr/ured-zastupnika).

Za sve dodatne informacije molimo obratiti se na adresu elektronske pošte ured@zastupnik-esljp.hr ili broj telefona 01/4878-100.